

stalo naročnino pošljejo. Znesek zaostale naročnine nam mogoče vsakemu posebej naznaniti. Kdor ne, naj vpraša in mu odgovor damo. Naročnina pošlje se lahko vsak dan.

Vičanci pri Veilki Nedelji. Za tale malenkosti se ne moremo zanimati. Pustite kaplana pri miru, on je sedaj miren proti našemu listu. Kar se pa tiče, nesrečne deklice, obžalujemo, da se je tako kratkotrajno zgrešila. To naj bo za druge svarilo in za opoznanje, kako nevarno je „teater“ igrati.

Pobreš pri Mariboru. Grozna nesreča zgodila se je soboto 28. p. m. Ta dan peljal je 25 letni hlapec mnogavec babico, ki je otroka k krstu nosila, večer domov. Naenkrat so se konji ustrašili in se spustili beg črez polje. Hlapec je padel z voza med konje, obličal z nogami med svoro, z glavo pa je tolkel ob cesto. Ko so konje v Cerkovcih prijeli, bil je že mrtev, glavo je imel vso razbito. Sled, koder so konji leteli, zaznamovala je kri in raztreseni kosi možganov.

Kaplan in pokvarjene klobase. Julijana Savec, hčičarka iz Spodnje-Voličine prinesla je 20. aprila t. l. 31 klobas na trg v Maribor. Pri pregledu našlo se je, da je bilo 8 klobas pokvarjenih. Savec, od mestnih čuvajev vprašana, od kod da ima te klobase, je rekla, da so klobasa kaplana od Sv. Ruprechta v Slov. gor. in ta ji je ukazal, da naj jih nese v Maribor na prodaj. Zaradi tega morala sta se oba 16. maja t. l. pred mariborškim okrajnem sodiščem zagovarjati. Savec je rekla, da je, kakor vsako leto tudi letos za blagoslovljenje mesa ob veliki noči vsak človek moral dati 3 klobase, 1 je za župnika, 1 za kaplana, 1 za organista. Te nabrane klobase nesla je na prodaj, ker je baje kaplan na želodcu bolan, da jih ni mogel jesti. Kaplan Keček se zagovarja, da ni klobas pogledal in tudi ni mogel vedeti, da so klobase pokvarjeni, „ker njegovi kmeti“ imajo samo dobre klobase. To seveda ni verjetno, kajti klobase so take bile, da jih je na prvi pogled vsak lahko spoznal, da so slabe. Sodnik obsodil je Juliane Savec na 48 ur zapora, ker je pokvarjene klobase prodati hotela, kaplan pa je bil oprosten.

Dopisi.

Iz Teharja. Teharska črna družba farških perakov. Gotovo si si mislil, ljubi Štajerc, da smo mi teharski naprednjaki potrpežljivi, ker se nismo zmenili za regljanje „celjske žabe“, katera nas je tako smilila, pred svetom in nas glodala do belih kostij, nadalje ker se nismo zmenili za dopisnike te klerikalne cunje, ki so bolj zamazani na duši in telesu, kakor kako delavno oblačilo kakega „keselwärtarja“. Saj so tako strežaji farških in dohtarskih trebur, saj so njihovi „keselwärtarji.“ Dragi „Štajerc, prišla nam je po najključbi ena cunja celjske „domačije“ od 2. majnika v roke in v njej smo brali o teharskih pervakih nemčurske družbe. Tam namreč blatijo zopet naše poštene naprednjake, blatijo štončarske uradnike in delavce, niti pridne žene Ančni-

kovke ne puste na miru, kajti ona ne dovoli svojim hčeram do nekterih farških zahtev. Vi farški in dohtarski podrepniki, izderite prej bruno iz vaših očíj, potem pridite pezdira iskat k našim poštenim naprednjaškim možem. Oponašate nam, da je sodnija obsodila 2 naprednjaka vsakega na 24 ur zapora. Zaradi tega ste jih nazadnjaški dopisuni nesramne cunje takoj morali pred celim svetom osramotiti in prav reče stari pregovor: „Katera krava je blatna, tako tolče z repom okoli, da še snažne oblati.“ In blata imate vi farški in dohtarski podrepniki dovolj na sebi, da bodele vidli, kaka črna druhal ste, hočemo Vam Vaše zabuhle oči odpreti. Zavolj česa že vi niste bili kaznovani! Umor, pretep, ponarejenje poštnih nakaznic, posilstvo žensk, skrievanje ukradnega blaga, in še druge take lepe reči spravile so mnogo teh nazadnjakov že v luknjo. Na noge črna druhal, najdete pri nas naprednjakih kaj tacega. Na prsi se trkajte ter govorite „O moj greh, moj greh, moj preveliki greh!“ Ja, ja, ljubi Štajerc, fine ljudi imamo v domači vasi in ko bi ti vedel, kake zakonske razmere med njimi vladajo! Sam Bog jim ne zaupa in otrok ne da, bržkone ker je eden naših nekdanjih kaplanov — sedaj je že župnik — rekel, da „noseča žena ni apetitna“. Skrijte se nazadnjaki pod farški plašč, kakor tistih 4000 devic pod plašč sv. Uršule in vsi skupaj vpijte na glas, da se bode slišalo v deveto dežele: „Svoji k svojim.“ Vam pa, neomadežavani možje, ki ste se dali zapeljati od farških in dohtarskih podrepnikov, izražamo sočutje kajte pomilovanja ste vredni. Varujte se jih prihodnjič, naj vam obetajo kar hočejo. Vam pa, gospod kaplan Čemažar, doktor Stor in gospod Šošterič svetujemo, brzdajte drugič vaše jezike, drugače priobčimo v Štajercu nekatere skrivnostne resnice, katere Vam bodejo Vaše nosove zasuknile in oči pripognile. Vam pa vsem nazadnjakom svetujemo, držite se dobro gesla „Svoji k svojim“, kajti mi Vas ne potrebujemo, in tudi bi bila sramota za nas naprednjake z Vami občevati. Pregovor pravi: „Kdor se med otrobi meša, tega pojejo svinje.“ Neustrašeni napredniki.

Od Št. Lamperta ob Savi. Dragi „Štajerc“ prosim te, imaš toliko prostora, da priobčiš tudi iz naše, svetu skoraj neznane fare, nekaj vrstic. Pred letom dni ustanovilo se je pri nas „katoliško izobraževalno društvo.“ Štelo je začetkom 30 udov, predsednik bil mu je seveda župnik. Izobražili smo se že toliko, da sta že dva uda izstopila in si naročila „Štajerca“, sita sta že klerikalnih listov. Hitro se je to „Domo-ljubo“ naznanilo, kateri je tudi takoj začel tarnati, da je že v našo fara zašel, ta „pregrešni list.“ V čem pa da bi bil ta list pregrešen, ne morem najti, tudi nič nemškutarskega ni v njem najti, saj ljubi slovenski kakor nemški jezik, on le mir med narodoma pridiguje. Nemškutarskega imenujejo ga samo tisti, ki ne vejo, kaj dandanes nemški jezik na svetu velja. Eden faranov.

(Opomba uredništva: Da bi le vsi to sprevidli, da mi nismo sovražniki slovenskega jezika, pač so sovražniki svoje domovine isti, ki ljudstvo zapeljujejo in

mu sovraštvo in nemir proti drugim narodom pridigujejo. „Ljubite se med seboj kakor sem Vas jaz ljubil“ so besede Kristusove, kar pa je klerikalcem seveda deveta briga.

Sv. Urban p. Ptuj. Dolgo niste gospod urednik dobili od nas nobenega dopisa. Čas je tedaj, da tudi od nas svet nekaj zve in se prepriča, da nismo zapali. Pri nas je kakor v vseh krajih ptujske okolice. Setve na polju so lepe in pričakovati imamo dobro žetev. V vinogradih tudi ni preslabo, če nam le peronospora, katera se že tu in tam prikazuje, spet ne bo naredila mnoge škode, ker večidel posestnikov vinogradov ne škropi pravilno. Imamo sicer „kmetijsko društvo“, a kaj nam to pomaga, če udov ne podučuje, če ne priredi podučnega shoda. Pridneje že deluje naša „mladeniška in dekliška zveza.“ Ta se drži gesla „mi gremo naprej“ in veste v čem, gospod urednik? „V ljubezni.“ Srce se človeku smeji, ko vidi, kako se ti mladinci in deklice spodbujajo v stanovitnosti, posebno če sta dva in dva — sama. Nekaj se nam pa čudno zdi, zakaj sta si predsednik mladeniške zveze in predsednica dekliške zveze v sovraštvu? Ko bom zvedel zakaj, ti bom ljubi Štajerc takoj naznanil, mislim da bo precej smeja. Za danes dovolj!

Iz slovenskih gor. Nekega dne vračam se od Sv. Lenarta mimo Sv. Ruperta domov; ko pridem tik farovža, prihruli velikanski farovski pes „beruš“ nad mene, hoteč me požreti. Bil sem v velikem strahu, tako, da si nisem upal za korak prestopiti a pomoči v tej zadregi nikjer. Mirno gledam žival in zapazim konečno, da je revče grozno lačno; nato ga začnem omilovati in pomiril se je toliko, da me je na zadnje pustil dalje iti. Vesel korakam dalje prost pošasti, lačnega „beruša.“ Nekoliko korakov od nove šole mi pride nasproti en mož; ker sem mislil, da je domačin, vprašam ga, zakaj li je „beruš“ tako hud. Nato mi odgovori: „Pes sicer nikomur nič ne stori a mislil si je, da si kak žikarski odbornik ali celo „veliki Jurij“ zato se je tako razjezil. Teh ne more trpeti, ker so mu na dan konkurenčne volitve v farovžu za njega odbrane klobase pojedli. Pes navajen po fari nafehtane klobase jesti, mora zdaj stradati.“ Ubogi „beruš.“ Dobro bi bilo če ga šel veliki Jurij za odpuščenja prosit, da se nebo nad drugimi maščeval.

Popotnik.

Sv. Primož na Pohorju. Več klerikalskih cunj našemu gospodu županu predbaciva, da je obiskal šulferajnsko veselico v Marenbergu. Vprašam te potuhneni dopisunček in pastirski izzivalec, ali ima kdo pravico našemu županu ukazovati, katere veselice da naj obiskuje? Sploh pa naš župan ni noben izzivalec, ampak miren in pošten mož, naklonjen vsakemu poštemu Slovincu in Nemcu. Moram početje takih hujšakačev, kateri se po časnikih skrivajo in po pastirsko ljudi izzivajo obsojati. Ako si dopisovalec res narodni boritelj, pokaži se v javnosti, da te bomo poznali; za grmom skrit zamore vsak smrkavec ljudi dražiti. Kar se pa tiče županstva, bode v njem določevali kmetje in davkoplačevalci, in če

bi g. Kasper tudi ne bil več župan, pravicoljni Poharčani ga bomo zmirom spoštovali. Da bi se o tem v daljšo polemiko spravljali, je nam klerikalni dopisnik preneumen in njegovi dopisi preotročji.

Pohorčan.

Sv. Tomaž bliza Ormoža. Gotovo misliš, ljubi Štajerc, da pri nas ni naprednjakov, ampak samo farški podrepniki so naši občani. Motiš se. Tudi nas je dovolj možev, ki te ljubimo in smo v tvojem dobrem namenu za nas kmete dovolj prepričani. Vsako leto ročnikov je med nami malo, mi nočemo po naši pravi „Štajerca“ dobivati. Tvoja sovražnika naš župnik in poštar Škerlec ne bi nas več na miru pustila. Za pa raje gremo v Ormuž pa te, ljubi „Štajerc“ Škerlec in župnik sta tako zagriznjena sovražnika vsega nemškega, vendar njima je nemščima pomagal, prvemu do je poštar, drugemu pa da je župnik. Ko nebi nemški znala, kaj bi eden ali drugi izmed njih bil? Prihodnjič ti morebiti nekatere dogodbe pričakujemo od tvojih sovražnikov.

Tomašek.

Iz Črešnjevca. Velikanska zmaga na Črešnjevci — v tem kriči zadnji „Slov. Gospodar.“ Mi omenimo ti zmagi danes površno le sledeče: Pomajnkalo je v zadnjih 3 letih v obč. blagajni polagoma 2000 kron občinskega premoženja, kasir je namreč bil oster klerikalec. Da bi se pa to dejanje potuhtelo in pred svetom zakrilo, so klerikalci z vsoj močjo se trudili dobiti občino celo v svoje roke. To se jim ni posrečilo pri dveh volitvah, kajti tudi pravica stranka postavila se je na noge in zmiraj je prišlo do rekurzov. Za zadnjo volitev pa so si klerikalci iskali pri vseh soseskih občinah pri pristaših pomoč. — Kar besneli so v agitaciji, letali in vozili noč in dan, lagali povsod da se gre le za slovensko stvar proti nemškutarjem i. t. d. Z nesramnimi lažmi in zvižajo posrečilo se jim je v Laporški fari v zvezi tamkajšnjimi hujšakači prelagati ljudstvo in prišlo pod vodstvom par mladih agitatorjev 34 volilcev 8 pooblastili. — Ti volilci primomogli so našim klerikalcem v prvem volilnem redu seveda do zmagi ter volili seveda v nevednosti „vrlega kasirja“ v oboroženo borbo; — in to je „sijajna zmaga.“ Iz drugih sosednjih občin ni bilo vkljub naj hujše agitacije niti ene volilca, edino Laporčani so šli lažnjivcem na limbo; kakor se sliši to tudi jako obžaljuje kajti plačevati morajo 53% občinske dohodke v zadnjih letih pri tem ko je „slovenski narodnjak“, vrli občinski kasir“ tekom 3 let čez 2000 kron zatajeval. Stvar imata državni pravdnik in deželni odbor v rokah. Prihodnji „Štajerc“ pa bo v tej zadevi natančne poročal, slavne agitatorje, kateri so tej „velikanski zmagi na Črešnjevci“ s tem pripomogli, da so „nesramne faloterije“ podpisali in pri tem uboge slovenske kmete sleparili po imenu naznanil, da niso si iščejo pri ljudstvu za njih vrlo pošteno podjeto „čast in hvalo.“ — Omenimo danes le še to, da je eden mož iz laporskih volilcev zelo nesramno obnašal. Ko so namreč domači volilci mimo znane narodne gostilne šli, stal je mož, ter trosil svojo voljo čez iste z besedami; „Sanctus, sunctus, sanctus.“ Im

tega, vrlega nesramneža priobčimo, če treba. Slovenija na Črešnjevcu ni v nevaršini, pač pa lumparije in falotarije.

Iz gorne Polskave. Pred 4 leti prišel je k nam naš župnik Franc Widmaier in od tega časa traja za nas uboge farane čas trpljenja. Takoj pri nastopu začel je z prižnice tarnati in šinfati, da je farovž premajhen, da mu je na razpolago premalo sob, tako, da ob času birme ne ve, kje bi milostljivega škofa nastanil. Res smo se ga usmili, farovž povekšali in z zidanjem povzročili občini nad 8000 kron dolga. Pa glej! Pred kratkim naznani nam župnik, da se birma ne bo pri nas obhajala, ampak v sosedni fari, v Spodnji Pulskavi. Našemu župniku se nismo zdeli vredni, da bi z pomočjo prošta dosegel, da bi se v naši fari birmalo, ko je vendar naša cerkev mnogo večja od tiste v sosedni fari in tudi farovž je nov. Pred 6 leti so milostljivi škof, kakor se se dobro spominjamo rekli, da se jim pri nas vse dopade, samo star farovž ne. Sedaj pa je vendar farovž nov, ima lepe sobe in vendar vladika nočejo v našo farno priti. Mislimo, mislimo da se morebiti kaj drugega škofu zdaj ne dopade, morebiti cele vi ne, gospod župnik. Morebiti nimate dovolj lepega pohištva in milostljivega škofa. Pa kako nehvaležen je naš župnik proti cerkveno-konkurenčnim odbornikom! Pa sta mu mnogo k novemu farovžu pripomogla in zato jih — ni povabil na pojedino, ko je lani vohod v nov farovž v družbi mnogih mašnikov obhajal. Ni poseben prijatelj teh dveh možev, ker nočeta plesati, kakor bi on piskal. Rad bi namreč nov zvonik, nove organe in hišo za mežnarja, Bog ve kaj vse mu še v glavi rovlje. Toraj morajo v cerkveno-konkurenčnem odboru možje biti, ki ne trepečejo takoj pred župnikom, možje ki se ozirajo na farmane ne samo na župnika, in mu ne dovolijo vsega, kar on hoče imeti. Župniku pa svetujemo, če ima tako veliko veseleje zidanja, naj si da na svoje stroške palače zidati kar hoče. Obžalovati moramo naše krčmarje kateri bili debeli prijatelji župnika, ga pogostili, sedaj pa ko bi si ob času birme kaj dalo zaslužiti, splaval bi je „kšeft“ po vodi.

Razne stvari.

Toča je ubila v Repeju na Ogorskem neko mlado deklico.

Župnik poneverjalec. Bivši državni poslanec župnik Mazkivicz je poneveril 40000 kron vsled česar ga ljubški škof odstavil.

Samomor duhovnika. V rumunski vasi Dalcu na Rumunskem se je župnik Žula oblekel v žensko obleko in se v podstrešju obesil.

234 hiš pogorelo. V mestu Chezin na Poljskem pogorelo je 234 hiš; 500 ljudi je brez strehe in brez kruha, ker je tudi 17 pekarnic zgorelo.

Samomor na materinem grobu. Iz nesrečne ljubljane ustrelila se je na materinem grobu Ilona Maršič, 18 letna hči odlične rodbine v Košicah na Poljskem.

Čuden testament. Blizu Dublin-a na Irlandiji živel je bogataš, ki skoraj z nikomur ni občeval. Ko je pred kratkim umrl, našli so pri njem oporoko, v kateri je svoje celo premoženje v vrednosti 2 milijonov temu zapustil, kateri bi skoz 3 dni in 3 noči, brez jedi in pijače stoječ čuval pri njegovem grobu. Mnogo jih poskusilo si na ta način veliko bogastvo pridobiti, a nobenemu še se do zdaj ni posrečilo.

Zavoljo duhovnika 3 leta nedolžen v ječi. V Reki (Fiumi) ukradel je pred 4 leti nekdo rektorju kloštra 6545 kron. Pater Baretta podolžil je te tatvine ključavničarja Nacarija Kehler, katerega je baje pater srečal ob kritičnem času na hodniku. Ogulinsko sodišče obsodilo je radi tega ključavničarja na 3 leta težke ječe. Takoj pri nastopu kazni in ves čas pozneje zagotavljal je obsojenec, da je nedolžen in prosil da bi se postopanje ponovilo. V zadnjem času posrečilo se je to njegovemu zagovorniku in prišlo je na dan, da je pater Baretta sam tatvino doprinesel. Ključavničarja so takoj iz ječe izpustili, v kateri je bil skoraj 3 leta po nedolžnem. Tatvinski pater je sedaj profesor in prefekt na jezuitskem kolegiju v Milanu (Mailand) na Italijanskem in se brani priti v Ogulin k sodišču. Skoraj neverjetno, da se zamore kaj takega zgoditi od višjega duhovnika, ki je gotovo dobro plačan.

Muhe. Čudna pokora je prišla nad angleško mesto Cardiff. Milijoni muh oblegajo mesto. Zasedle so vse večje ulice, tako da so morali promet preložiti na stranske ulice. Muhe so tako sitne, da so celo policaji zbežali pred njimi ter se zaklenili v svoje čuvajnice. Muhe prihajajo namreč v celih oblakih, kakor kobilice. Večje so kot navadne domače muhe, lazijo leno, pri tem pa hudo pikajo. V obleganih ulicah so morali zapreti trgovine, ker ni nihče zdržal pred nadležnim mrčesom.

Napad na španskega kralja. Španski kralj Alfons XIII. ki je na obisku v Parizu, vračal se je po polnoči dne 1. t. m. iz gledališča v spremstvu predsednika Loubet-a. Njuna voza je spremljala na obeh straneh močna eskorta kirasirjev. V Rue de Rivoli vrgel je nekdo iz množice bombo, ki se je tik za kraljevim vozom razpočila. Stotnika ki sta zraven kraljevega voza jezdila, padla sta s konj, ranjena pa sta samo lahko. Kralj ni zadet. Razven obeh stotnikov je bilo zadetih kakor najnovejša poročila poročajo še 27 oseb. Napadalca so prijeli, taisti je španski anarhist, ki je nalašč tem namenom prišel v Pariz. V ulici, kjer se je kralj peljal, našli so pozneji še eno bombo, ki se pa ni hotela razpočiti.

Varujte ptice. Večkrat smo že opominjali, varujte ptice pevke ne razdirajte jim gnezda in ne jemljite jim mladičev. Gotovo vas petje ptic bolj veseli v gozdu na prostem, kakor žalostno petje zaprtega v kletki. Mladiče ptičem jemati kaže surovo srce, kaže da človek, ki kaj takega stori, nima usmiljenja tudi z svojim bližnjim. Pri mladini je to prvi korak na tej poti, katero jih toliko pretepačev in drugih fakinov hodi. Premislite kaka žalost obhaja